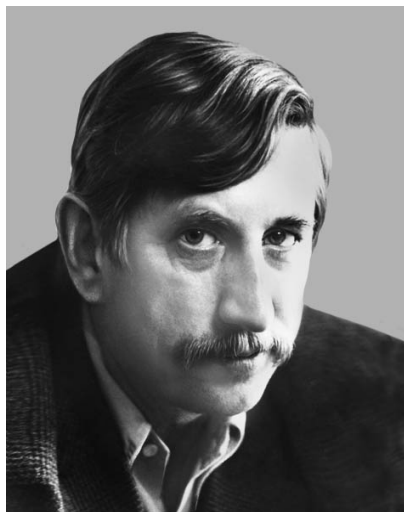

ЛУЧУК Володимир Іванович (27. 08. 1934, с. Матче, нині Люблін. воєводства, Польща — 24. 09. 1992, Київ, похов. у Львові) — поет, журналіст, перекладач. Чоловік *О. Сенатович*, батько *І. Лучука*. Член СПУ (1960). Премія ім. Лесі Українки (1995, посмертно). Закін. Львівський університет (1958). Працював у ред. львів. г. «Ленінська молодь» (1957–58) та ж. «Жовтень» (1958–63); завідувач відділу рукописів ЛНБ (1969–75); зав. ред. підручників для школи з польс. мовою навч. львів. філії видавництва «Радянська школа» (1981–84); н. с. Львів. відділ. Інституту літ-ри АНУ (1991–92). Л. критики вважають представником покоління «шістдесятників» в укр. літ-рі. Автор низки збірок інтим. та громадян. лірики. Дебютував зб. «Довір'я» (Л., 1959). Помітне місце у його творчості займали також твори для дітей — вірші, казки, скоромовки, загадки тощо: зб. «Уставати рано треба» (Л., 1962; 1971), «Я малюю голуба» (1967), «Хитрий лис фарбує ліс» (1970), «Зелене Око» (1974), «Дарунки для мами» (1985; усі — Київ) та ін. Перекладав з болгар., серб., чес., словац., польс., рос. та ін. слов'ян. мов: твори К.-Г. Махи, Я. Врхліцького, П. Безруча, Ї. Волькера, Ф. Грубіна, В. Завади, С.-К. Неймана, Ю. Словацького, Л. Стаффа, Ю. Тувіма, С. Виспянського, Я. Івашкевича та ін. Особливу увагу Л. приділяв серболужиц. літературі, познайомивши укр. читача з поет. доробком представників цього маловідомого в Україні слов'ян. народу. В антології «Поезія лужицьких сербів» (К., 1971) вміщено переклади 20-ти лужиц. авторів (Г. Зейлера, К.-А. Фідлера, Я. Барта-Чішінського,

М. Косика, Ю. Брезана, Ю. Коха, К. Лоренца, Б. Дирліха, Б. Бударя та ін.), а також вірці лужиц. нар.-поет. творчості. Л. переклав зб. «Серболужицькі прислів'я та приказки» (К., 1988), репортажі «Десять днів у колі друзів» («Ленінська молодь», 1980, 24 червня — 12 липня; 23–30 вересня). У зб. «Навстріч» (Л., 1984) на їхній основі створив літ.-поет. цикл «Мандрівки в Лужицю», в якому вмістив перекл. творів лужиц. поетів К. Лоренца та Г. Лібша, а також власні вірші про Лужицю. Їй присвятив і два остан. вірші «Лужицькі візії I» та «Лужицькі візії II», посмертно надрук. у кн. «З тобою, смуглий цигане» Я. Лайнера (Л., 1997). Переклади лужиц. літ-ри та нар. творчості опубл. у кн. для дітей «Ластівка з Лужиці» (К., 1969) та «Пташине весілля» (К., 1989; премія Товариства лужиц. сербів «Домовіна», 1990). Упорядкував антології творів для дітей чес. поета Ф. Грубіна «Про що співає деревце» (1975), білорус. письменника В. Зуйонка «Покотився клубок» (1978) та ін., а також антології «Космічний акорд» (1981), «У вінок Каменяреві» (1984), «Молода Муза» (1989), «Свого не цурайтесь: твори українських письменників про рідну мову» (2009; усі — Київ) та ін.

Основні твори

Осоння. К., 1962; Полум'я мене овіює. К., 1963; Маєво. Л., 1964; Обрій на крилах. К., 1965; Вагомість. Л., 1967; Поезії. К., 1968; Братні луни. Л., 1974; Довір'я: Вибране. К., 1979; Колобіг. К., 1986; Довір'я: Вибр. вірші. Л., 2009.

Рекомендована література

1. Ільницький М. Свіжий ліричний голос // Жовтень. 1960. № 2;
2. Сенник Л. Полум'я душі // Там само. 1963. № 12;
3. Салига Т. Сім барв – неначе райдуга стоїть // Там само. 1979. № 6;
4. Ільницький М. Клен на вітрі // Дзвін. 1994. № 8;
5. Володимир Лучук: Бібліогр. покажч. Л., 1994;
6. Гольберг М. Співець осоння мовою бібліографії // Дзвін. 1995. № 4;
7. Моторний В. Зустрічі з Лужицею // Моторний В. А. У світі слов'ян. літ-р. Л., 2004;
8. Сенник Л. Предтеча шестидесятників і сам шестидесятник // Дзвін. 2014. № 8.

В. А. Моторний

Бібліографічний опис:

Лучук Володимир Іванович / В. А. Моторний // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59545>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).